

Γενοβέφα

Γενοβέφα, η, κύρ. όν. Ο Κ. Δαγκίτσης σημειώνει: πολυβασανισμένη ηρωίδα λαϊκής παραδόσεως του Βελγίου, και, κατ' επέκταση, βασανισμένη γυναίκα. *Στενάζει σα την Γενοβέφα*, βαριαναστενάζει, υποφέρει. Ο Τάκης Νατσούλης σημειώνει: Περίφημη ηρωίδα θρύλου που διαδόθηκε το Μεσαίωνα σε όλη την Ευρώπη και την Ελλάδα. Το αρχαιότερο χειρόγραφο χρονολογείται από το 1472 και λέγεται ότι το έγραψε ο καλόγερος Έμμιχ Μαθίας. Διάφοροι πλανόδιοι ζωγράφοι έφτιαξαν το πορτραίτο της ωραίας Γενοβέφας και το βρίσκουμε σε πολλά σπίτια και μαγαζιά της παλιάς εποχής. Τη λέξη *Γενοβέφα* τη χρησιμοποιεί ο λαός, όταν αναφέρεται σε κάποια όμορφη γυναίκα κλασικής ωραιότητας: «είναι όμορφη σαν Γενοβέφα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας